

ud i denne Augiasstald af Uretfærdighed, ellers gaar det os jo rent op over Ørerne.

Og nu er det saa, at naar vi Kvinder vil have Valgret, saa er det ikke blot af en udstrakt Kærlighed til Retfærdighed; men det er særlig, fordi vi har Brug for den til det omtalte Rengøringsarbejde. Alle de Mænd, der ønsker at virke for Ædruelighed og sædelig Renhed og for alt hvad der tjener til at løfte Samfundets Moral, vilde have en mægtig Støtte i Kvinderne, naar de fik Valgret og Valgbarhed. Derfor mener jeg heller ikke, at Maalet er naaet, naar de ugifte Kvinder faar den; de gifte maa virkelig ogsaa have den, ellers forslaar det altfor lidt. Men sæt nu, at Kvinderne havde kommunal Valgret og Valgbarhed her i København, tror De da ikke, at Natkaféerne snart skulde blive lukkede? At Værtshusenes Antal vilde blive betydelig indskrænket og i det hele, at der vilde blive gjort, hvad der kan gøres fra Kommunens Side for at indskrænke Drikkeriet? Desværre kan der ikke gøres noget radikalt med de nuværende Love. Og endelig, tror De ikke, at denne Skamplet paa Samfundet, den *lovbeskyttede* offentlige Prostitution vilde blive fejlet ud fra Københavns Omraade, som den er bleven det fra Glasgows?

Jeg sagde, at der med de nuværende Love ikke kan gøres noget radikalt imod Drikkeriet. Derfor er det ikke nok, at Kvinderne faar Indflydelse paa Kommunens Styrelse — vi maa ogsaa have den paa Lovgivningen. Med andre Ord, vi maa have baade kommunal og politisk Valgret og Valgbarhed. Men jeg forlanger ikke at gøre hele Springet paa en Gang. Jeg er meget veltilfreds med at gøre *et* Skridt ad Gangen.

Naar jeg særlig har talt om den kommunale Valgret, da er det, fordi, som De alle vide, der nylig er passeret et Lovforslag om den Sag igennem Rigsdagen, som blev vedtaget af Folketinget men af Landstinget fejlet af med en Motivering, der nok kunde trænge til at ses lidt efter i Sømmene. Landstinget erklærede, at en saadan Reform hverken var i Kvindernes eller i Samfundets Interesse. Man gjorde ikke noget Forsøg paa at begrunde denne Paastand, og det kunde vel ogsaa haft sine Vanskeligheder. Man mente altsaa, at det ikke var i Kvindernes Interesse at faa Valgret. Det er næsten rørende med denne Omhu, der vil forstaa vore Interesser bedre, end vi forstaa dem selv; men jeg er bange for, at vi ikke rigtig tror paa den. Særlig fra Landstingets Side er vi just ikke forvante med Velvilje mod Kvinderne. Ja, saa længe det kan gøres med blomstrende Skaaltaler og klangfulde Digte, saa er det alt saare skönt, men naar Fraserne skal omsættes i Handling, saa siger man Pas. Hvis d'Hrr. endda havde sagt: »Da Kvinderne